

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

română

روماني

العَقِيدَةُ الصَّحِيحَةُ وَمَا يُضَادُّهَا

Credința (Aqidah) corectă și ceea ce o contrazice

Autor Renumitul învățat, Sheikh
‘Abd al-‘Aziz ibn ‘Abd Allah ibn Baz

العَقِيدَةُ الصَّحِيحَةُ وَمَا يُضَادُّهَا

Credința (Aqidah) corectă și ceea ce o contrazice

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللَّهُ

Autor Renumitul învățat, Sheikh
‘Abd al-‘Aziz ibn ‘Abd Allah ibn Baz

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Capitolul 1:

Credința (Aqidah) corectă și ceea ce o contrazice

Toată Lauda I se cuvine lui Allah, și Pacea și Binecuvântarea lui Allah fie asupra aceluia după care nu mai există niciun alt Profet, și asupra familiei și companionilor săi.

Întrucât credința corectă este fundamentul Religiei Islamului, am considerat că este important să abordez acest subiect și să redactez lucrări care să îl explice și să îl clarifice.

Și este binecunoscut, pe baza dovezilor din Legea Islamică, din Coran și din Sunnah, că faptele și cuvintele sunt valide și acceptate doar dacă izvorăsc dintr-o credință corectă. Însă, dacă această credința nu este corectă, atunci faptele și cuvintele care derivă din ea devin nule, după cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿...وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾

„...Iar cel care se leapădă de credință, faptele lui sunt în deșert, iar în Lumea de Apoi se va afla printre cei pierduți.” [Coran, 5:5].

Allah Preaînaltul a Spus:

﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ
وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾﴾

„Vi s-a revelat ție și acelora de dinaintea ta: „De vei face asociați lui Allah, vor fi în zadar faptele tale și vei fi tu printre cei care pierd.” [Coran, 39:65].

Iar Versetele referitoare la acest aspect sunt numeroase. Cartea limpede a lui Allah, Nobilul Coran, precum și Tradițiile Trimisului Său de încredere (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) evidențiază faptul că adevărata credință se rezumă la Șase Stâlpi, și anume: Credința în Allah, în Îngerii Săi, în Cărțile Sale, în Mesagerii Săi, în Ziua de Apoi și în Destin, cu ceea ce este bun și rău în el. Acești șase stâlpi reprezintă bazele doctrinei și a credinței corecte, care au fost revelate în Cartea lui Allah Atotputernicul și cu care a fost trimis Mesagerul Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Dovezile pentru acești șase stâlpi de bază sunt numeroase în Coran și în Sunnah autentică, iar dintre acestea, se numără următoarele:

În primul rând: dovezile din Coran, dintre acestea Cuvântul lui Allah Preaputernicul și Preaslăvitul:

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ...﴾

„Cuvioșia nu stă în a vă întoarce fețele înspre Răsărit sau înspre Apus, ci cuvioșia [adevărată] se află în cei care cred în Allah și în Ziua Judecății, în Îngerii, în Carte și în Profeți...” [Coran, 2:177].

Și Cuvântul lui Allah Preaînaltul:

﴿عَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ...﴾

„Mesagerul a crezut în ceea ce i-a fost pogorât de la Domnul său, de asemenea și dreptcredincioșii. Fiecare dintre ei a crezut în Allah, în Îngerii Lui, în Scripturile Lui și în Mesagerii Lui [spunând]: „Noi nu facem nicio deosebire între vreunul dintre Mesagerii Săi...” [Coran, 2:285].

Și Cuvântul Celui Preaslăvit:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾﴾

„O, voi cei care credeți, credeți în Allah și în Trimisul Său, în Cartea pe care a pogorât-o asupra Trimisului Său și în Scriptura pe care a pogorât-o înainte. Iar cel care nu crede în Allah, în Îngerii Săi, în Cărțile Sale, în Trimișii Săi și în Ziua de Apoi, pribegeste în cea mai îndepărtată rătăcire.”

[Coran, 4:136].

Și Cuvântul Celui Preaslăvit:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (٧٠)

„Nu știi că Allah Cunoaște ceea ce este în Cer și pe Pământ? Acestea sunt într-o Carte. Cu adevărat, acesta este pentru Allah [un lucru] ușor!”

[Coran, 22:70].

În al doilea rând: Evidențele din Sunnah, dintre acestea se numără și binecunoscutul hadis autentic consemnat de Muslim în culegerea sa „Sahih”, în care conducătorul dreptcredincioșilor Omar ibn al-Khattab (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Îngerul Jibril (Pacea fie asupra sa) l-a întrebat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ce este Credința, iar acesta a răspuns:

«الْإِيمَانُ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ».

„Credința este să Crezi în Allah, în Îngerii Săi, în Cărțile Sale, în Mesagerii Săi, în Ziua de Apoi și în Destin, cu ceea ce este bun și rău în el.”¹. Hadisul, a fost, de asemenea, consemnat de Al-Bukhari și Muslim ibn al-Hajjaj cu o ușoară diferență din hadisul relatat de Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el).

Din acești șase stâlpi derivă tot ceea ce

¹ Consemnat de Muslim (8).

musulmanul trebuie să creadă și să accepte în privința lui Allah Cel Atotputernic, a Vieții de Apoi și a celorlalte lucruri nevăzute despre care au vestit Allah Cel Atotputernic și Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Explicarea acestor șase stâlpi este după cum urmează:

Primul Stâlp: Credința în Allah Preaînaltul

Acesta cuprinde mai multe aspecte: Credința că El este Singurul Dumnezeu Adevărat vrednic de adorare, fără de egal sau partener, căci El este Creatorul și Binefăcătorul tuturor supușilor Săi. El este Cel care le asigură mijloacele necesare traiului, Cel ce Cunoaște totul despre ei, de la ceea ce este aparent până la cel mai mic secret bine ascuns. El este Cel Care are puterea de a-i răsplăti pe cei supuși și de a-i pedepsi pe cei răzvrețiți.

Allah i-a creat pe oameni și pe djinni pentru această adorare și le-a Poruncit-o, așa după cum a Spus Cel Preaînalt:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٦٦﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا ﴿٦٧﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٦٨﴾﴾

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.

Eu nu Voiesc de la ei întreținere și nici nu Voiesc

ca ei să Mă hrănească pe Mine.

Într-adevăr Allah este Ar-Razzaq [Întreținătorul], Stăpânul puterii, Al-Matin [Cel Statornic].” [Coran, 51:56-58].

Și a Spus Preaînaltul:

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

„O, voi oameni, slăviți-L pe Domnul vostru, care v-a creat pe voi și pe cei de dinaintea voastră, pentru ca voi să aveți frică [de El].

[Cel] care a făcut Pământul un pat și Cerul o zidire și a pogorât din Cer ploaie și a scos prin ea fructe drept hrană pentru voi. Așadar, nu-i faceți lui Allah parteneri în timp ce voi știți [toate acestea]!” [Coran, 2:21-22].

Allah și-a trimis Mesagerii și a pogorât Scripturile pentru a le face limpede oamenilor această religie adevărată, pentru a-i chema la ea și a-i avertiza despre ceea ce i se opune, așa cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

„Și Noi am trimis la fiecare comunitate un Mesager [ca să le spună]: „Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut...” [Coran, 16:36].

Și a Spus Preaînaltul:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

„Și Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: „Nu există altă divinitate în afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine!”

[Coran, 21:25].

Și a Spus Allah Atotputernicul:

﴿الر كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ۝ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا

اللَّهُ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ﴾

„Alif, Lam, Ra'. [Aceasta] este o Carte ale cărei Versete sunt bine întocmite, apoi tâlcuite de către un Înțelept [Hakim], Khabir [Bineștiutor].

„Nu-L adorați decât pe Allah. Cu adevărat eu sunt [Trimis] pentru voi de la El, ca prevenitor și vestitor de bine,” [Coran, 11:2-1].

Esența acestei adorări constă în dedicarea exclusivă a tuturor actelor de adorare precum ruga, teama și nădejdea, Rugăciunea, Postul, sacrificiul, jurămintele și altele, doar lui Allah Preaslăvitul și Preaînaltul în deplină supunere față de El, cu dorința de a obține răsplata Sa și teama de pedeapsa Sa, toate fiind însoțite de iubire deplină pentru El și smerenie în fața Măreției Sale.

Cel care reflectează asupra Nobilului Coran va constata că cea mai mare parte a sa a fost revelată în legătură cu acest principiu măreț, așa cum a Spus Allah Preaslăvitul și Preaînaltul:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۝﴾

„Cu adevărat, Noi ți-am trimis Cartea în tot adevărul, deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credință, deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credință.

Fără îndoială, lui Allah I se cuvine credința curată. Iar cei care și-au luat ocrotitor în locul Lui [spunând]: „Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah”, Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.” [Coran, 39:2-3].

Și Cuvântul lui Allah Preaînaltul:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

„Și Domnul tău a poruncit să nu-L adorați decât pe El...” [Coran, 17:23].

Și Cuvântul lui Allah Atotputernic:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝﴾

„Deci chemați-L pe Allah, cu credință numai în El, chiar dacă aceasta le displace necredincioșilor!” [Coran, 40:14].

Astfel, cel care reflectează asupra Sunnei Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie

asupra sa) va constata atenția acordată acestui principiu măreț. Un exemplu în acest sens este ceea ce a fost consemnat în cele două culegeri de hadisuri autentice, Bukhari și Muslim, și anume că Mu'adh (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

„Dreptul lui Allah asupra robilor Săi este acela de a Îl adora numai pe El, fără a Îi face pe nimeni și nimic asociat.”¹

Tot din credința în Allah face parte, de asemenea, și credința în toate actele de adorare pe care El le-a impus robilor Săi în cadrul celor cinci stâlpi de bază ai Islamului.

Acestea sunt: mărturisirea că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah și că Mohammed este Mesagerul lui Allah, împlinirea Rugăciunii, plata Zakatului, Postul în luna Ramadan și Pelerinajul la Casa cea Sfântă a lui Allah pentru cel care are această posibilitate, precum și alte obligații stabilite de Legea Islamică.

Cel mai important și mai măreț dintre acești stâlpi este mărturisirea că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah și că

¹ Consemnat de Bukhari (2856) și de Muslim (30).

Mohammed este Mesagerul lui Allah. Această mărturisire implică dedicarea sinceră a adorării doar lui Allah Unicul și negarea ei pentru orice altceva în afară de El. Acesta este sensul expresiei „La ilaha illa Allah” (Nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah), așa cum au spus învățații: nu există nimeni și nimic vrednic de adorare în afară de Allah. Prin urmare, orice este adorat în afară de Allah, fie că este un om, un Înger, un djin sau orice altceva, este adorat pe nedrept, iar Cel cu adevărat vrednic de adorare este doar Allah după cum a Spus Allah Preaslăvitul și Preaînaltul:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ...﴾

„Aceasta pentru că Allah este Adevărul, iar ceea ce cheamă ei în locul Său este deșertăciune...”
[Coran, 22:62].

Am menționat deja că Allah Preaslăvitul și Preaînaltul i-a creat pe oameni și pe djini pentru acest principiu fundamental și i-a trimis cu această poruncă pe Mesagerii Săi, pogorând-o în Scripturile Sale. De aceea, omul trebuie să reflecteze bine asupra acestui lucru pentru a înțelege greșeala gravă în care au căzut mulți dintre musulmani din cauza necunoașterii acestui principiu, ajungând să adore alături de Allah și pe alții și să îndrepte ceea ce I se cuvine numai Lui către altcineva. Iar Allah este Cel de la Care cerem ajutor.

Credința în Allah Preaslăvitul presupune și credința în faptul că Allah este Creatorul și Orânduitorul lumii, Cel care administrează toate treburile și dispune de ele prin Știința și Puterea Sa după cum Voiește. El este Stăpânitorul acestei vieți, precum și al Vieții de Apoi și Domnul tuturor lumilor. Nu există alt creator în afară de El și nici alt domn în afară de El. Și că El este Cel Care i-a trimis pe Mesagerii Săi și a pogorât Scripturile pentru a-i îndrepta pe robii Săi și a-i chema la ceea ce le aduce salvarea, mântuirea și bunăstarea, atât în această viață, cât și în Cea de Apoi. Allah Preaslăvitul nu are pe nimeni asociat în toate acestea. El Preaînaltul a Spus:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾

„Allah este Creatorul tuturor lucrurilor și El este peste toate Chezaș!” [Coran, 39:62].

Și a Spus Preaînaltul:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَىٰ اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾

„Cu adevărat, Domnul vostru este Allah, Cel Care a creat Cerurile și Pământul în șase zile, iar apoi S-a înălțat deasupra Tronului. El face ca noaptea să învăluie ziua, urmându-i [altă noapte] degrabă. [El a creat] Soarele, Luna și Stelele supuse Poruncii

Sale. Și nu este decât a Lui Înfăptuirea și Poruncirea. Binecuvântat este Allah, Domnul lumilor!"

[Coran, 7:54].

Credința în Allah Preaînaltul presupune, de asemenea, și credința în Preafrumoasele Sale Nume și în Preaînaltele Sale Atribute menționate în Cartea Sa Nobilă și confirmate de către Trimisul Său demn de încredere, fără vreo denaturare, fără a le asemăna cu ale creației.

(...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ)

„Nu este nimic asemenea cu El. El este As-Sami' [Cel care Aude Totul] și Al-Basir [Cel care Vede Totul].” [Coran, 42:11].

Acestea trebuie acceptate așa cum au fost revelate, fără a întreba cum, crezând în sensurile lor mărețe, care sunt atribute ale lui Allah Preaînaltul, și atribuindu-I-le într-un mod potrivit măreției Sale, fără a-L asemăna în vreun fel cu creația Sa, după cum a Spus Preaînaltul: Și a Spus Allah Atotputernicul:

(فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾)

„Nu-I faceți, așadar, semeni lui Allah, căci Allah Știe, în vreme ce voi nu știți.” [Coran, 16:74].

Aceasta este doctrina și credința „ahl as-sunna ua al-jamaa”, credința urmată de Companionii Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), precum și de cei care i-au

urmat. Ea a fost transmisă de Imamul Abu Al-Hasan Aș-'Aș'ari (Allah să aibă Milă de el) în cartea sa „Al-Maqalat 'an ashaab al-hadith ua ahl as-sunnah” și a fost, de asemenea, transmisă și consemnată și de alți savanți musulmani dreptcredincioși.

Al-Awza'i (Allah să aibă Milă de el) a spus: (Az-Zahry și Makhul au fost întrebați despre evidențele Atributelor lui Allah și au spus că realitatea acestora este exact cea care a fost revelată)¹.

Al- 'Auzaa'i (Allah să aibă Milă de el) a mai spus: (Noi, împreună cu at-Tabi'un (generația de dreptcredincioși de după companionii Profetului) susținem că Allah se află deasupra Tronului Său și credem în toate Atributele Sale care au fost menționate în Tradițiile profetice (Sunnah).”².

Al-Walid ibn Muslim (Allah să aibă Milă de el) a spus: (Malik, Al- 'Auzaa'i, Al-Laith ibn Sa'ad și Sufian At-Thauri (Allah să aibă Milă de ei) au fost

¹ Consemnat de Al-Lalika'i în „Șarh Usul al-I'tiqad” (735) și de Ibn Abdul Barr în „Jami' al-'Ilm wa Fadlihi” (1801), însă cu termenul „hadisuri” în loc de „Versetele atributelor”, iar varianta sa este: „Relatați aceste hadisuri așa cum au venit și nu dezbateți asupra lor.”

² Consemnat de Al-Baihaqi în „Al-Asma' wa as-Sifat” (865) și lanțul său de naratori a fost apreciat ca autentic de către Ibn Taymiyyah în „Al-Hamawiyya” (pag. 269), iar Adh-Dhahabi a spus în „Al-Ardh” (2/223): naratorii săi sunt imami demni de încredere.

întrebați despre relatările privind atributele, iar ei au spus cu toții: „Acceptați-le așa cum au venit, fără a întreba cum)¹.

Atunci când Rabi'a ibn Abu Abdur-Rahman, sheikhul imamului Malik (Allah să aibă Milă de ei) a fost întrebat despre istiwa, Înălțarea lui Allah deasupra Tronului Său, a spus: „Înălțarea lui Allah deasupra Tronului Său ne este cunoscută, însă modalitatea în care aceasta se produce nu poate fi înțeleasă. Mesagerul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost însărcinat de către Allah Preaînaltul cu transmiterea clară a Mesajului, iar obligația noastră este aceea de a crede în el.”², Iar atunci când Imam Malik (Allah să aibă Milă de el) a fost întrebat despre aceasta, a răspuns: „Faptul că Allah S-a Înălțat deasupra Tronului Său este cunoscut, modul în care ascensiunea s-a produs este necunoscut, credința în aceasta este obligatorie și întrebările despre cum anume s-a întâmplat reprezintă o inovație în religie (Bidah).” Apoi, i-a spus celui care îl întrebase: „Tu îmi pari un

¹ A fost relatat de Al-Lalaka'i în „Sharh Usul al-I'tiqad” (930) și de Al-Baihaqi în „Al-Asma' wa As-Sifat” (955).

² A fost relatat de Al-Lalakai în Sharh Usul al-I'tiqad (665) și de Al-Bayhaqi în Al-Asma wa as-Sifat (868).

om rău și le-a cerut oamenilor să-l îndepărteze¹.””
Aceleste semnificații au fost relatate și de Mama dreptcredincioșilor Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ea)².

Și Imamul Abu Abdul Rahman bin Al-Mubarak (Allah să aibă Milă de el) a spus: „Ne este cunoscut faptul că Domnul nostru se află deasupra Cerurilor, deasupra Tronului Său, separat de creația Sa.”³.

Afirmațiile savanților musulmani cu privire la acest aspect sunt numeroase și este imposibil ca ele să fie menționate în întregime în această carte. Cei care doresc să aprofundeze aceste aspecte pot consulta cărțile marilor învățați musulmani pe acest subiect, precum „As-Sunnah” de Abdullah ibn Imam Ahmad; „At-Tauhid” de Imam Mohammed ibn Khuzaimah; „As-Sunnah” de Abu Al-Qasem Al-Lalka'iy At-Tabari; „As-Sunnah” de Abu Bakr ibn Abu 'Asim și răspunsul dat de Sheikh Ibn Taiymiyyah pentru Ahl Hamat, care este o lucrare valoroasă și plină de beneficii. În aceasta, el a

¹ A fost relatat de Al-Lalika'i în Sharh Usul al-I'tiqad (664), de Abu Nu'aym în Hilyat al-Awliya' (vol. 6, pag. 325), și de Al-Bayhaqi în Al-Asma' wa As-Sifat (867).

² A fost relatat de Al-Muzakki în Al-Muzakkiyyat (29), de Ibn Batta în Al-Ibana (120) și de Al-Lalika'i în Șarh usul al-i'tiqad (663).

³ A fost consemnat de Ad-Darmi în Ar-Radd 'ala Al-Jahmiyyah (67) și de Al-Bayhaqi în Al-Asma' wa As-Sifat (903).

explicat credința Ahl Al-Sunnah, a transmis numeroase dintre cuvintele lor și a prezentat dovezi religioase și raționale privind corectitudinea poziției lor și invaliditatea opiniilor celor care li se opun.

El a abordat această chestiune și în tratatul său, „At-Tadmiriyah” și a prezentat credința Ahlu as-Sunnah cu dovezi din revelație și din rațiune, respingând totodată afirmațiile celor care au deviat de la credința corectă, pentru ca cel care caută știința cu o intenție bună și dorința de a cunoaște adevărul să-l poată identifica cu claritate și să respingă ceea ce nu este valid. Pe scurt, credința Ahl al-Sunnah wa al-Jama‘ah în privința Numelor și Atributelor este că ei Îi atribuie lui Allah Preaslăvitul și Preaînaltul ceea ce El Și-a atribuit în Cartea Sa sau ceea ce I-a atribuit Trimisul Său Muhammad (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în Sunnah, fără a le asemena cu ale creației, și Îl consideră mai presus de orice asemănare cu acestea, fără a nega Atributele Sale. Astfel, au fost feriți de contradicții, și au urmat toate dovezile, prin ajutorul lui Allah, căci este din Legea lui Allah Preaslăvitul ca acela care se ține de adevărul cu care au fost trimiși Mesagerii Săi, depune efort pentru el și este sincer față de Allah în căutarea lui, să fie călăuzit către adevăr și să-i fie făcută clară dovada, după cum a Spus Preaînaltul:

﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ...﴾

„Dimpotrivă, Noi lovim cu adevărul deșertăciunea și o distrugem și iată că ea este ca și moartă...” [Coran, 21:18].

Și a spus Preaînaltul:

﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا﴾

„Și ei nu-ți vor aduce niciun argument, fără ca Noi să venim cu Adevărul și cu cea mai frumoasă tâlcuire.” [Coran, 25:33].

Iar în ceea ce îl privește pe cel care deviază de la credința Ahlu as-Sunnah în privința Numelor și Atributelor lui Allah, acesta a deviat, cu siguranță, de la evidențele consemnate în Coran și Sunnah, precum și de la dovezile logice referitoare la acestea, fiind într-o contradicție evidentă în tot ceea ce neagă sau afirmă. Și Ibn Kathir (Allah să aibă Milă de el) a menționat în renumita sa exegeza un cuvânt frumos pe acest subiect, atunci când a comentat Cuvântul lui Allah Preaînaltul:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ...﴾

„Cu adevărat, Domnul vostru este Allah, Cel care a creat Cerurile și Pământul în șase zile, iar apoi S-a Înălțat deasupra Tronului...” [Coran, 7:54].

Și este demn de a fi consemnat aici datorită beneficiilor sale mărețe; așadar, el (Allah să aibă

Milă de el) a spus următoarele:

„(Învățații au emis numeroase opinii pe acest subiect, însă nu este acesta locul potrivit pentru a le expune. Noi urmăm doctrina predecesorilor dreptcredincioși (As-salaf as-salih) precum Malik, Al-Awza'i, Ath-Thawri, Al-Laith bin Sa'ad, Aș-Şafa'i, Ahmad bin Hanbal, Ishaq bin Rahawayh și alți imami din trecut și din prezent. Aceasta constă în acceptarea lor așa cum au venit, fără a le atribui un mod anume, fără a le asemena și fără a le nega. Sensul aparent pe care îl înțeleg cei care fac asemănări este negat în privința lui Allah, căci Allah nu seamănă cu nimic din creația Sa și

(...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ)

„Nu este nimic asemenea cu El. El este As-Sami' [Cel care Aude Totul] și Al-Basir [Cel care Vede Totul].” [Coran, 42:11]. (Dimpotrivă, lucrurile stau așa cum au spus imami precum Nu'aym ibn Hammad al-Khuza'i, profesorul lui Al-Bukhari: „Cel care Îl aseamnă pe Allah cu creația Sa a căzut în necredință, iar cel care neagă ceea ce Allah Și-a atribuit Sieși a căzut în necredință.”¹ Nu există nicio asemănare în ceea ce Allah Și-a atribuit Sieși sau în

¹ Consemnat de Al-Dhahabi în „Al-Uluw” (464), iar Sheikh Al-Albani a spus în „Mukhtasar Al-Uluw” (pag. 184): Acesta este un lanț de transmitere autentic (Sahih), iar naratorii săi sunt de încredere și cunoscuți.

ceea ce I-a atribuit Trimisul Său. Așadar, cel care Îi atribuie lui Allah ceea ce a venit în Versetele clare și în relatările autentice, într-un mod potrivit Măreției Sale, și Îl declară pe Allah mai presus de orice imperfecțiune, a urmat Calea cea Dreaptă¹. Aici se încheie cuvintele lui Ibn Kathir (Allah să aibă Milă de el).

Face parte, de asemenea, din credința în Allah convingerea că imanul este cuvânt și faptă, crește prin ascultare și scade prin neascultare și că nu este permisă declararea ca necredincios a unui musulman pentru păcate mai mici decât Șirk (facerea de asociați lui Allah) și necredința, precum adulterul, furtul, dobânda, alcoolul, neascultarea față de părinți și alte păcate grave, atâta timp cât nu le consideră permise, potrivit Cuvântului lui Allah Preaînaltul:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ...﴾

„Cu adevărat, Allah nu iartă să I se facă asociați, dar iartă ce este mai puțin de atât oricui Voiește...” [Coran, 4:48]. Și așa cum a fost confirmat în hadisurile transmise succesiv de la Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), printre care și vorbele sale:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُخْرِجُ مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ﴾.

¹ Tafsir Ibn Kathir (vol.3, pag.426, 427).

„Într-adevăr, Allah va scoate din Focul Iadului pe cel care are în inima sa chiar și numai cât un bob de muștar de credință.”¹

Al doilea principiu: Credința în Îngeri,

Iar aceasta cuprinde două aspecte: Primul aspect: Credința în Îngeri în general, ceea ce presupune să credem că Allah are Îngeri pe care i-a creat pentru a-L adora pe El și i-a descris pe aceștia ca fiind:

﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٦٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ أَرَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ حَشِيَّتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٦٨﴾﴾

„Și ei spun: „Cel Milostiv Și-a luat un fiu.” Mărire Lui! Însă ei nu sunt decât niște robi ținuți în cinste.”

Ei nu I-o iau înainte cu vorba și ei se comportă numai după Porunca Lui.

El Știe ce este înaintea lor [în prezent] și ce este în urma lor și ei nu pot mijloci decât pentru cel de care El este mulțumit. Iar ei sunt cu teamă de El.” [Coran, 21:26-28].

Îngerii sunt de tipuri diferite. Unii dintre ei sunt însărcinați cu purtarea Tronului (lui Allah), alții sunt păzitorii Paradisului sau ai Iadului, iar alții au

¹ Consemnat de Bukhari (22), din hadith-ul lui Abu Sa'id Al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el).

sarcina de a consemna faptele oamenilor. Al doilea aspect: Credința în Îngeri în mod detaliat, adică să credem în cei pe care Allah și Mesagerul Său i-au numit, precum Gavriil - responsabil cu transmiterea revelației, Mika'il (Mihail) - însărcinat cu ploaia, Malik - păzitorul Focului, și Israfil - responsabil cu suflarea în Trâmbiță. După cum au fost menționați în hadisuri autentice, dintre care se numără și ceea ce a fost relatat în Sahih de la Aișa bint Abi Bakr (Allah să fie mulțumit de ea) că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ، وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا
وُصِفَ لَكُمْ».

„Îngerii au fost creați din lumină, djinnii au fost creați dintr-o flacără fără fum, iar Adam a fost creat din ceea ce v-a fost spus (țărână).”¹ Consemnat de Muslim în Sahih.

Cel de-al treilea principiu: Credința în Scripturi, iar aceasta cuprinde, de asemenea, două aspecte:

Primul aspect: credința pe deplin în Scripturile Divine și anume în faptul că Allah le-a pogorât

¹ " Consemnat de Muslim (2996), din hadisul Aișei (Allah să fie mulțumit de ea)."

Profeților și Mesagerilor Săi Scripturi pentru a transmite religia cea adevărată și pentru a-i chema pe oameni la aceasta, așa cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ...﴾

„Noi i-am trimis pe Trimișii Noștri cu semnele cele limpezi, am făcut să pogoare cu ei Scriptura și Balanța, pentru ca oamenii să fie cu dreptate...” [Coran, 57:25]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيُحْكَمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ...﴾

„Oamenii au avut o singură religie [înainte de rătăcirea lor]; apoi Allah i-a trimis pe Profeți, drept vestitori și prevenitori, și a trimis împreună cu ei Scriptura cu Adevărul, pentru a judeca între oameni acolo unde ei aveau dispute...” [Coran, 2:213].

În al doilea rând: credința în Scripturi în mod detaliat și aceasta presupune să credem în Scripturile numite de Allah, precum Tora, Evanghelia (Injil), Psalmii (Az-Zabur) și Coranul și să credem că Nobilul Coran este ultima Carte Divină și cea mai de seamă dintre ele, tronând asupra lor, confirmând adevărul din ele și îndreptând orice greșală. El este cel pe care întreaga comunitate trebuie să îl urmeze împreună cu ceea ce a fost

transmis autentic în Sunnah, tradițiile profetice consemnate de la Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), întrucât Allah Preaslăvitul l-a trimis pe profetul Său Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ca un Mesager pentru oameni și djini și i-a revelat acest Coran pentru a judeca între ei prin el, făcându-l o vindecare pentru ceea ce se află în piepturile (oamenilor), un adevăr limpede pentru toate fapăturile, călăuzire și îndurare pentru dreptcredincioși, după cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (١٥٥)

„Iar acesta [Coranul] este o Carte Binecuvântată pe care Noi am pogorât-o. Urmați-o și temeți-vă! Poate că vi se va arăta îndurare!” [Coran, 6:155]. Și a Spus Allah Preaslăvitul:

﴿...وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾

„Și Noi ți-am trimis ție Cartea ca tâlcuire pentru toate lucrurile, călăuză, îndurare și bună vestire pentru musulmani.” [Coran, 16:89]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ ۖ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (١٥٦)

„Spune [o, Mohammed]: „O, oameni! Eu sunt pentru voi toți Trimisul lui Allah, Cel căruia îi aparține Împărăția Cerurilor și a Pământului. Nu există altă divinitate în afară de El! El dă viață și El dă moarte. Deci credeți în Allah și în Trimisul Său, Profetul cel neînvățat, care crede în Allah și în Cuvintele Sale și urmați-l! Poate că veți fi călăuziți!” [Coran, 7:158]. Iar Versetele care conțin aceste semnificații sunt numeroase.

Cel de-al patrulea principiu: Credința în Mesageri

Această credință presupune două aspecte: În primul rând credința în Mesageri în general, iar aceasta presupune să credem că Allah Preaslăvitul și Preaînaltul le-a trimis robilor Săi Mesageri dintre ei, vestitori și prevenitori, pentru a-i chema la religia cea adevărată. Cei ce au răspuns chemării lor au dobândit fericirea (cea veșnică), iar cei care nu le-au dat ascultare au atras asupra lor dezamăgirea și regretul. Ultimul și cel mai bun dintre ei este Profetul nostru Muhammad ibn ‘Abd Allah (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), după cum a Spus Preaînaltul:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

„Și Noi am trimis la fiecare comunitate un Mesager [ca să le spună]: „Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut...” [Coran, 16:36]. Și a

Spus Allah Preaînaltul:

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ...﴾

„[Noi am trimis] Trimisi drept vestitori și prevenitori pentru ca oamenii să nu mai aibă niciun fel de scuză față de Allah, după Trimisi...” [Coran, 4:165]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ...﴾

„Mohammed nu este tată nici unuia dintre bărbații voștri, ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul Profetilor...” [Coran, 33:40].

Cel de-al doilea aspect: Credința în Mesageri în mod detaliat și anume să credem în mod specific în cei pe care Allah i-a numit dintre ei sau a căror numire a fost confirmată de Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), precum Nuh (Noe), Hud, Salih, Ibrahim (Avraam) și alții (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor, a familiilor lor și asupra celor care i-au urmat).

Cel de-al cincilea principiu: Credința în Ziua de Apoi

Aceasta cuprinde:

Credința în toate cele despre care Allah și Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-au înștiințat că există după moarte, precum încercarea din Mormânt și chinul sau binecuvântările existente în el, precum și în cele

care vor avea loc în Ziua Judecății, precum Podul, Balanța, Socoteala, Răsplata și Pedeapsa, împărțirea Filelor în care se înregistrează faptele oamenilor, unii dintre ei primind Cartea în mână dreaptă (și fiind dintre cei izbânditori), iar alții în mână stângă sau pe la spate (și fiind dintre cei pierzători).

De asemenea, aceasta include credința în Bazinul (hawd) care îi va fi dăruit Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), credința în Paradis și în Focul Iadului, credința în faptul că dreptcredincioșii îl vor vedea pe Domnul lor Cel Preaslăvit și Preaînalt, și că El le va vorbi, precum și în toate celelalte aspecte menționate în Coran și în Sunnah autentică consemnată despre Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Astfel, robul trebuie să creadă în toate acestea în mod specific, așa cum ele au fost evidențiate de către Allah și Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Cel de-al șaselea principiu: Credința în Destin

Iar aceasta presupune credința în patru aspecte:

Primul aspect: Credința în faptul că Allah Preaslăvitul și Preaînaltul știe tot ceea ce a fost și ce va fi și știe care este situația robilor Săi și proviziile cu care aceștia sunt binecuvântați, precum și

momentul morții lor, faptele lor și toate celelalte chestiuni ce îi privesc pe aceștia, și nimic nu Îi este necunoscut Lui, Preaslăvitul și Preaînaltul, după cum El Preaînaltul a Spus:

﴿...وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

„...și să știți că Allah este Știutorul tuturor lucrurilor.” [Coran, 2:231]. Și a Spus Allah Atotputernicul:

﴿...لِيَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾

„...pentru ca să știți că Allah este cu Putere peste toate și că Allah cuprinde toate lucrurile cu Știința [Sa].” [Coran, 65:12].

În al doilea rând: Credința în faptul că Allah a scris tot ceea ce este legat de destin și predestinare, după cum a Spus Allah Preaslăvitul și Preaînaltul:

﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ﴿١﴾﴾

„Noi Știm ce mistuie Pământul din ei. Noi avem o Carte păstrătoare.” [Coran, 50:4]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿...وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ﴾

„...și toate lucrurile le-am enumerat într-o carte limpede.” [Coran, 36:12]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى

اللَّهُ يَسِيرٌ ﴿١٠﴾

„Nu știi că Allah Cunoaște ceea ce este în Cer și pe Pământ? Acestea sunt într-o Carte. Cu adevărat, acesta este pentru Allah [un lucru] ușor!”

[Coran, 22:70].

Al treilea aspect: Credința în Voința deplină a lui Allah Preaînaltul, astfel încât ceea ce El Voiește se întâmplă, iar ceea ce El nu voiește nu se întâmplă, așa cum a Spus Allah Preaslăvitul și Preaînaltul:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾

„Cu adevărat, Allah face ceea ce Voiește!” [Coran, 22:18]. Și a Spus Allah Atotputernicul:

﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ ﴿٨٧﴾

„Și dacă Voiește El un lucru, Porunca Lui este numai să zică „Fii” și el este.” [Coran, 36:82]. Și a Spus Allah Preaslăvitul:

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٢٠﴾

„Dar voi nu puteți voi decât dacă Voiește Allah, Stăpânul lumilor.” [Coran, 81:29].

Al patrulea aspect: Credința în faptul că Allah Preaînaltul este Creatorul tuturor lucrurilor și nu există alt Creator și nici alt Domn și Stăpânitor în afară de El în afară de El, așa cum a Spus Preaslăvitul:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ ﴿٢٢﴾

„Allah este Creatorul tuturor lucrurilor și El este peste toate Chezaș!” [Coran, 39:62]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيَّكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾

„O, oameni! Aduceți-vă aminte de Îndurarea lui Allah asupra voastră! Oare mai este vreun alt creator afară de Allah care să vă dăruiască cu cele de trebuință pe voi din Cer și de pre Pământ? Nu există altă divinitate afară de El! Cum de puteți voi fi abătuți?” [Coran, 35:3].

Așadar, credința în Destin cuprinde toate aceste 4 aspecte, conform crezului lui Ahlu as-Sunnah ua al-Jama'a, spre deosebire de cei dintre oamenii inovației care au negat o parte dintre acestea.

Printre aspectele importante ale credinței celei drepte și corecte pe care o urmează Ahl-us Sunnah se numără: iubirea de dragul lui Allah, ura de dragul lui Allah, loialitatea și asocierea de dragul lui Allah și despărțirea și vrăjmășia de dragul Allah, iar aceasta este: credința Al-Wala' wa-l-Bara', și ea face parte din credința în Allah Preaînaltul.

Astfel, dreptcredinciosul îi iubește pe ceilalți dreptcredincioși și le este loial acestora, iar pe necredincioși îi urăște și li se opune acestora. În fruntea credincioșilor din această comunitate se află companionii Mesagerului lui Allah (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra lor), așa cum este stabilit de Ahlu as-Sunnah ua al-Jama'a. Credincioșii îi iubesc pe aceștia și le sunt loiali lor și cred că sunt cei mai buni oameni după profeți, potrivit cuvântului Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«خَيْرُ الْقُرُونِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ».

„Cele mai bune generații (de oameni) sunt generația mea, și apoi cea care îi urmează și cea următoare acesteia.”¹ Bukhari și Muslim.

De asemenea, ei au credea că cei mai buni dintre companionii au fost Abu Bakr As-Siddiq, apoi Omar ibn Al-Khattab (Al-Faruq), apoi Othman ibn Affan (Dhu An-Nurain), apoi Ali ibn Abu Talib (Al-Murtada) (Allah să fie mulțumit de ei toți), apoi, după ei, următorii Companionii dintre cei zece care au fost binevestiți cu Paradisul, apoi restul companionilor (Allah să fie mulțumit de ei toți). De asemenea, ei se abțin de la a discuta despre disputele care au avut loc între ei – adică între companionii – și cred că în acele situații ei au fost mujtahidi: cel care a avut dreptate are două răsplăți, iar cel care a greșit are o răsplată.

Tot astfel, ei îi iubesc pe membrii

¹ Consemnat de Bukhari (3651) și de Muslim (2533), din relatarea lui Abdullah ibn Mas'ud (Allah să fie mulțumit de el).

dreptcredincioși ai familiei Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și le sunt loiali, precum și soțiilor Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Mamele dreptcredincioșilor, și cer mulțumirea lui Allah pentru ele toate. Ei resping calea celor care au apostat („ar-Rafidiah”) și care îi urăsc pe companionii Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), îi insultă și exagerează în privința membrilor familiei Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), ridicându-i peste rangul pe care le-a dat Allah Preaînaltul. De asemenea, se dezic de calea năsibiților, care îi rănesc pe oamenii Casei Profetului prin cuvinte sau fapte.

Așadar, tot ceea ce am menționat sunt incluse în credința cea dreaptă și corectă cu care Allah l-a trimis pe Mesagerul Său Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar aceasta este credința pe care trebuie să o urmăm, fiind prudenți totodată cu privire la ceea ce deviază de la aceasta. Ea este credința celor salvați și iertați- Ahlu as-Sunnah ua al-Jama`a, despre care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَدَّلَهُمْ، حَتَّى يَأْتِيَ
أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَذَلِكَ».

„O parte din comunitatea mea va continua să fie victorioasă întru adevăr, fără a fi afectați de cei care încearcă să îi rătăcească, până când va veni Porunca lui Allah și ei vor rămâne astfel.”¹, Iar într-o relatare:

«لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الْحَقِّ مَنْصُورَةٌ».

„Din Națiunea mea (musulmană), o grupare de oameni va continua să persiste întru adevăr, fiind învingătoare”², Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«افْتَرَقَتِ الْيَهُودُ عَلَى إِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَافْتَرَقَتِ النَّصَارَى عَلَى اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَسَتَفْتَرِقُ هَذِهِ الْأُمَّةُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً فَقَالَ الصَّحَابَةُ: مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ كَانَ عَلَى مِثْلِ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي».

„Evreii s-au împărțit în 71 de secte, creștinii s-au împărțit în 72 de secte, iar această Națiune (islamică) se va scinda în 73 de secte - toate acestea vor ajunge în Focul Iadului, în afară de una dintre ele.” Companionii au spus: „Și care este aceasta, o, Mesager al lui Allah?” El a spus: „Cea care va urma

¹ Consemnat de Muslim (1920), din hadisul lui Thawban (Allah să fie mulțumit de el).

² Consemnat de Ibn Majah (3952), din hadisul lui Thawban (Allah să fie mulțumit de el) și apreciat ca Sahih (autentic) de către Ibn Hibban (6714) și Al-Hakim (8653).

cele pe care le urmez eu și companionii mei.”¹

Convingeri care contrazic credința corectă

Cei care se abat de la această credință și urmează contrariul ei sunt de mai multe feluri; dintre ei se numără cei care se închină idolilor și statuilor, Îngerilor, sfinților, djinnilor, copacilor, pietrelor și altora. Aceștia nu au răspuns chemării Trimișilor, ci li s-au opus și i-au sfidat, așa cum au făcut Quraiș și diferite triburi arabe față de Profetul nostru Muhammad (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Ei își rugau idoli să le împlinească nevoile, să-i vindece de boli și să îi facă învingători în fața dușmanilor; le aduceau jertfe și făceau jurăminte în numele lor. Iar când Trimisul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a dezaprobat aceste practici și le-a poruncit să dedice adorarea doar lui Allah, s-au mirat de aceasta, au respins-o și au spus:

﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾

¹ Consemnat de Tirmidhi (2641), din hadisul lui Abdullah bin Amr (Allah să fie mulțumit de el) iar Munawi a menționat în Faid Al-Qadir (5/347): „În lanțul de transmitere se află Abdur-Rahman bin Ziyad Al-Ifriqi, iar Dhahabi a spus: «L-au considerat slab»”, și apreciat ca Sahih (autentic) de Sheikh Al-Albani în Sahih Al-Jami' (5343).

„Oare a făcut el din zei un Dumnezeu Unic? Cu adevărat, acesta este un lucru ciudat.” [Coran, 38:5].

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a continuat să-i cheme la Allah, să-i avertizeze împotriva politeismului și să le explice adevărul la care îi chema, până când Allah i-a călăuzit pe unii dintre ei, apoi oamenii au intrat în religia lui Allah în grupuri. Astfel, Religia lui Allah a devenit dominantă asupra celorlalte religii, după o chemare neîntreruptă și un efort îndelungat din partea Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), a companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei) și a celor care i-au urmat cu bunătațe. Apoi situația s-a schimbat, iar ignoranța a ajuns să domine asupra majorității oamenilor; astfel, cei mai mulți s-au întors la practicile din vremea ignoranței, exagerând în privința Profetilor și a celor drepecți, chemându-i și cerând ajutorul lor, precum și alte forme de politeism. Și nu au mai înțeles sensul expresiei «Nu există alt dumnezeu în afară de Allah», așa cum îl înțeleseseră necredincioșii arabi. Iar Allah este Cel de la Care cerem ajutor.

Și acest politeism a continuat să se răspândească printre oameni până în vremea noastră, din cauza răspândirii ignoranței și a depărtării de epoca profeției.

Iar argumentul comun al politeiștilor

contemporani și al predecesorilor lor necredincioși constă în vorbele lor:

﴿...هَؤُلَاءِ شَفَعْتُنَا عِنْدَ اللَّهِ...﴾

„Aceștia sunt mijlocitorii noștri la Allah.” [Coran, 10:18], și cuvântul lor:

﴿...مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى...﴾

„Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah” [Coran, 39:3]. Iar Allah a respins această pretenție și a arătat că oricine adoră pe altcineva în afară de El, indiferent cine ar fi acela, I-a făcut asociați și a devenit necredincios, așa cum Allah Preaînaltul a Spus:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعْتُنَا

عِنْدَ اللَّهِ...﴾

„Și ei adoră în locul lui Allah ceea ce nici nu le face rău și nici nu le aduce folos și ei spun: „Aceștia sunt mijlocitorii noștri la Allah...” [Coran, 10:18]. Și le-a răspuns lor Allah Preaslăvitul:

﴿قُلْ أَتَنْبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا

يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾﴾

„Spune: „Îi vestiți voi lui Allah ceea ce El nu știe din Ceruri și de pe Pământ?” Allah Preamăritul și Preaslăvitul este deasupra celor asociați [Lui].” [Coran, 10:18].

Astfel, Allah Preaînaltul a evidențiat în acest Verset faptul că adorarea altora în afară de El, fie Profeți, oameni drepecți sau alții, este o formă de politeism major, chiar dacă cei care practică asta o numesc altfel. Și Allah Preaînaltul a Spus:

﴿...وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى...﴾

„Iar cei care și-au luat ocrotitor în locul Lui [spunând]: „Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah” [Coran, 39:3]. Apoi Allah Preaînaltul le-a răspuns prin Cuvintele Sale:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾

„Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.” [Coran, 39:3].

Astfel, Preaînaltul a arătat că adorarea a altcuiva în afară de Allah, prin rugăciune, teamă, speranță și altele asemenea, reprezintă necredință față de El și a infirmat afirmația lor că zeii lor îi apropie de El.

De asemenea, printre credințele necredincioșilor care se opun credinței corecte și adevărate și contravin învățăturilor transmise de Profeți (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor) se numără și doctrinele asumate în epoca contemporană de adepții lui Karl Marx și Vladimir Lenin, precum și ale altora care cheamă la ateism și

necredință, indiferent de denumirea pe care ei și-au atribuit-o: socialism, comunism, baatism ș.a.m.d. În ansamblul lor, bazele doctrinei acestora se reunesc în jurul ideii că Dumnezeu nu există și că viața se rezumă doar la chestiuni de natură materială.

Printre principiile lor se numără și negarea vieții de apoi, negarea Paradisului și a Iadului și respingerea tuturor religiilor. Cine le studiază scrierile și le analizează concepțiile ajunge să cunoască acest lucru cu certitudine. Nu există nicio îndoială că această credință se opune tuturor religiilor revelate și îi duce pe adepții ei la cele mai rele consecințe, atât în această Viață, cât și în cea de Apoi.

Printre aceste credințe care contrazic adevărul se numără și ceea ce susțin unii dintre sufiți, anume că unii dintre cei pe care îi numesc «Auliya'» (aproțiați ai lui Allah) ar participa alături de Allah la administrarea lumii și ar avea putere asupra treburilor ei. Ei îi numesc «aqtab», «autad», «aghauath» și alte denumiri pe care le-au inventat pentru aceste entități. Acesta este un act de politeism în privința Suveranității lui Allah și reprezintă una dintre cele mai neplăcute forme de politeism față de Allah Preaînaltul.

Cel care reflectează asupra Șirk-ului (politeismului) predecesorilor dintre oamenii din perioada de ignoranță (Jahiliyyah) și îl compară cu

Şirk-ul răspândit printre contemporani, va constata că Şirk-ul contemporanilor este mai mare şi mai grav, iar explicaţia acestui fapt este după cum urmează: Necredincioşii arabi din perioada pre-islamică (Jahiliya) se caracterizau prin două aspecte: Primul lucru este acela că ei nu Îi făceau asociaţi în suveranitate, ci politeismul lor era în adorare, căci ei recunoşteau că Suveranitatea Îi aparţinea doar lui Allah, Preaputernicul şi Preamăritul, Unicul, după cum a Spus Allah Preaslăvitul şi Preaînaltul:

{وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ...}

„Şi dacă îi întrebi cine i-a creat pe ei, vor răspunde: „Allah!”... [Coran, 43:87]. Şi a mai Spus Allah Preaînaltul:

{قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾}

„Spune: „Cine vă dă vouă hrană îndestulătoare din Cer şi de pe pământ? Şi cine este Stăpân peste auz şi peste văz şi-l scoate pe cel cu viaţă din cel fără viaţă şi-l scoate pe cel fără viaţă din cel cu viaţă şi Cel care orânduieşte toate lucrurile?” Ei vor răspunde: „Allah” Atunci spune: „Oare nu aveţi voi frică de El?” [Coran, 10:31]. Iar Versetele care conţin aceste semnificaţii sunt foarte numeroase.

Al doilea aspect este acela că politeismul lor în privința adorării nu era permanent, ci se manifesta doar în momentele de liniște și bunăstare, însă în vremuri de necaz, ei se întorceau la Allah și Îi erau devotați într-o adorare numai Lui, Unicul, după cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّيَهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾

„Și când se urcă ei pe o corabie Îl invocă numai pe Allah, fiind [supuși] sinceri Lui și în religie, dar după ce îi aduce pe uscat, ei Îi fac asociați,”

[Coran, 29:65].

Cei care comit Șirk și dau curs actelor de politeism în zilele noastre se diferențiază de predecesorii lor în două aspecte: Primul aspect: Politeismul unora dintre ei în privința Calității lui Allah de Domn și Suveran. Cel de-al doilea aspect: faptul că ei comit Șirk, atât în momente de ușurare, cât și în vremuri de necaz. Această chestiune este evidentă în practicile pe care ei le dau curs la mormintele lui Al-Hussein, Al-Badaui și ale altora în Egipt, precum și la mormântul lui Al-Eidarous în Aden, la mormântul lui Al-Hadi în Yemen, la mormântul lui Ibn 'Arabi în Siria, la mormântul lui 'Abdul-Qadir Al-Jilani în Irak, ca și la alte morminte cunoscute în privința cărora oamenii au exagerat, îndreptând către ele o mare parte din dreptul lui

Allah Preaînaltul. Puțini sunt cei care îi mustră pentru aceasta și le explică adevărata natură a Unicității (Tauhid) cu care Allah l-a trimis pe Profetul Său Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și pe trimișii dinaintea lui. Cu adevărat, ai lui Allah suntem și la El ne vom întoarce.

Printre doctrinele ce se opun credinței autentice și corecte cu privire la Preafrumoasele Nume și Atribute ale lui Allah se numără și acelea răspândite de sectele care emit inovații, precum Al-Jahmiyah, Al-Mu'tazilah și altele asemenea lor, care neagă unele dintre Atributele lui Allah Cel Atotputernic și resping ceea ce a fost menționat cu privire la Allah, Preaslăvitul, dintre Atributele ce exprimă Perfecțiunea și Desăvârșirea, descriindu-L pe El, Cel Atotputernic cu atribute specifice lucrurilor finite sau ce nu pot veni în existență, neînsuflețite și lipsite de posibilități, în vreme ce Allah Preaînaltul este cu mult mai presus de toate vorbele lor.

În această categorie intră și cei care neagă o parte dintre Atributele lui Allah și confirmă cealaltă parte, așa cum este credința celor din Al-'Aşa'irah. Aceștia sunt obligați, în privința atributelor pe care le afirmă, să accepte același principiu de care au fugit în privința celor pe care le-au negat și ale căror dovezi le-au interpretat. Astfel, au contrazis atât dovezile revelate, cât și pe cele raționale și au căzut

într-o contradicție evidentă.

În ceea ce îi privește pe Ahl al-Sunnah wa al-Jama'ah, ei Îi atribuie lui Allah Preaslăvitul și Preaînaltul ceea ce El Și-a atribuit Sieși sau ceea ce I-a atribuit Trimisul Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) dintre Nume și Atribute, într-un mod desăvârșit, și Îl declară mai presus de orice asemănare cu creația Sa, fără a cădea în negare. Astfel, au urmat toate dovezile, fără a le denatura și fără a le nega, și au fost feriți de contradicțiile în care au căzut alții, după cum s-a arătat anterior.

Aceasta este calea succesului și a fericirii în această Viață și în cea de Apoi; este drumul drept pe care au mers primii din această comunitate și imami ei. Cei de la sfârșit nu se vor îndrepta decât prin ceea ce i-a îndreptat pe cei de la început: urmarea Cărții și a Sunnah-ului și părăsirea a ceea ce le contrazice. Îl rugăm pe Allah Preaslăvitul și Preaînaltul să readucă comunitatea pe Calea cea Dreaptă, să sporească în ea chemătorii la călăuzire și să le dea succes conducătorilor și savanților ei în combaterea politeismului, în înlăturarea lui și în avertizarea împotriva mijloacelor care duc la el... El este Cel Care aude și este aproape. Și Allah este Dăruitorul succesului, El ne este de ajuns și este cel mai bun Ocrotitor, și nu există Putere și nici Tărie decât prin El. Și pacea și binecuvântarea lui Allah să

fie asupra robului și trimisului Său, Profetul nostru Mohammed, și asupra familiei sale și a companionilor săi.

Prezentarea dovezilor privind hotărârea legală asupra celui care cere ajutor și refugiu la alcineva în afară de Allah

‘Abd al-‘Aziz ibn ‘Abdullah ibn Baz

١٠٣٩٧٧٥,٠ - ٠٥/٠٧/٢٠٢٦

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

